

Aangeboden op

HET ONDERTEKEND AFSCHRIJF

repertorium nummer

Niet te registreren,
de e.a. Ontvanger

Afgeleverd aan (art. 792 Ger.W., 280. 2e W. reg.)	Afgeleverd aan
Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:	Referentie bestelling CD nummer RD nummer bedrag: EUR datum:

V O N N I S gewezen en uitgesproken in het gerechtshof te Antwerpen, op
achttien oktober tweeduizend en elf,
 in openbare zitting van de tweede B kamer van de rechtbank van eerste aanleg van
 het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, al waar zetelden:

H. Eeckeleers, enig rechter,
 mevrouw G. Janssens, gerechtelijk stagiaire bij het parket van de procureur des Konings
 te Antwerpen,
 C. Cox, griffier.

in zake: A.R. Nr. 11/1545/A

de PROCUREUR DES KONINGS,

bij de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, kantoorhoudend in het
 gerechtshof, Bolivarplaats 20/2 te Antwerpen,

eisende partij,

- ter zitting verschijnend door mevrouw G. Janssens, gerechtelijk stagiaire bij het parket
 van de procureur des Konings te Antwerpen,

TEGEN:

1. ~~_____~~
 volgens de dagvaarding geboren te ~~_____~~,
 volgens de geboorteakte en huwelijksakte geboren op 1 januari 1970 te ~~_____~~,
 volgens de nationaliteitsverklaring geboren op 1 januari 1970 te ~~_____~~,
 wonende te 2060 Antwerpen, ~~_____~~,

eerste verwerende partij,

- verschijnend bij Meester [REDACTED] advocaat, kantoorhoudende te 2000 Antwerpen,
[REDACTED],

2. [REDACTED]

geboren te Antwerpen op 29 oktober 1963, van Belgische nationaliteit, wonende te
[REDACTED], [REDACTED] 8,

tweede verwerende partij,

- verschijnend bij Meester [REDACTED] advocaat, kantoorhoudende te 2000
Antwerpen, [REDACTED]

*

De procedure:

De rechtbank heeft kennis genomen van onder meer :

- de inleidende dagvaarding betekend door het ambt van gerechtsdeurwaarder F. Boelens met standplaats te Antwerpen op 21 februari 2011 en door het ambt van plaatsvervangend gerechtsdeurwaarder J. De Rijk loco gerechtsdeurwaarder J. Wouters met standplaats te Antwerpen op 17 februari 2011 ;
- de akte van neerlegging stukken bij toepassing van artikel 737 Ger.W. d.d. 15 maart 2011;
- de beschikking d.d. 29 maart 2011 bij toepassing van artikel 747 § 1 Ger.W.;
- de besluiten van partijen.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

Gehoord eisende partij in haar vordering bij monde van mevrouw G. Janssens, gerechtelijk stagiaire bij het parket van de procureur des Konings te Antwerpen.

Gehoord verwerende partijen in hun middelen en gezegden ter zitting van 27 september 2011.

De vordering.

De vordering beoogt te horen zeggen voor recht dat het huwelijk door gedaagden aangegaan op 21.06.2002 in Turkije volstrekt nietig is als strijdig met de openbare orde en bijgevolg de nietigverklaring van dat huwelijk te horen uitspreken.

De vordering is toelaatbaar.

Ten gronde.

Artikel 146bis B.W. stelt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

De bewijslast komt toe aan diegene die de nietigverklaring van het huwelijk vordert. Er kan worden gebruik gemaakt van getuigenissen en vermoedens, die voldoende zwaar, nauwkeurig en overeenstemmend zijn. Het betreft een feitenkwestie en elke zaak wordt dan ook door de Rechtbank in concreto beoordeeld.

Het recht op verblijf en/of vestiging in België in hoofde van eerste gedaagde is enkel gebaseerd op het huwelijk met tweede gedaagde.

De gegevens vervat in het informatief onderzoek (AN.SCH.126/08) tonen aan dat het huwelijk tussen gedaagden er niet op gericht was om een duurzame levensgemeenschap te vormen, maar dat dit uitsluitend tot doel had eerste gedaagde in de mogelijkheid te stellen de nodige documenten te bekomen om in België te kunnen verblijven en zijn oorspronkelijk gezin naar België te doen overkomen.

Uit voornoemd onderzoek blijkt dat eerste gedaagde gehuwd was en een gezin met drie kinderen had in Turkije, dat hij in het jaar 2000 (ook het jaar van de geboorte van zijn jongste kind Y****) via Italië, Frankrijk en Duitsland naar Antwerpen is gekomen om geld te verdienen, omdat het gezin geen geld en woonplaats meer had ingevolge een aardbeving. Het is dan ook onder meer om deze redenen, en dus niet om persoonlijke redenen, dat eerste gedaagde uit de echt is gescheiden van zijn eerste echtgenote. Eerste gedaagde heeft dan in een café tweede gedaagde ontmoet waarmee hij enkele maanden later huwde. Er is geen feest geweest en er werden geen foto's gemaakt. Tweede gedaagde is een alleenstaande invalide moeder die in een sociaal appartement woont met 150.000 euro openstaande schulden en zou kampen met een alcoholprobleem. Bij hun verhoor hebben ze tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent hun gezinsleven. Eerste gedaagde is altijd contact blijven houden met zijn ex-echtgenote. Zowel tweede gedaagde als haar zoon verklaren dat gedaagden uit de echt gescheiden zijn, opdat eerste gedaagde kon hertrouwen met zijn eerste echtgenote en haar en de kinderen naar België zou kunnen halen.

Uit het voorgaande blijkt dat het verblijfsrechtelijk voordeel in hoofde van eerste gedaagde het hoofddoel is geweest om het huwelijk met tweede gedaagde aan te gaan en uit de voorliggende elementen kan niet worden afgeleid dat dit slechts een bijkomend voordeel zou geweest zijn dat uit het huwelijk zou zijn voortgevloeid.

Het feit dat het Openbaar Ministerie slechts een doorgedreven onderzoek heeft gevoerd naar aanleiding van een klacht van de zus van tweede gedaagde, die aangaf slachtoffer te zijn van een schijnhuwelijk, betekent dat buitenlandse huwelijken niet automatisch worden verdacht van schijnhuwelijken te zijn. Niets verhindert dat een onderzoek jaren na het huwelijk plaatsvindt naar aanleiding van ernstige aanwijzingen die zijn

opgedoken en een schijnhuwelijk doen vermoeden.

Tweede gedaagde stelt dat zij te goeder trouw is geweest. Indien zij met oprechte gevoelens en intenties in het huwelijk zou zijn gestapt, zou dit het bestaan van een schijnhuwelijk niet beletten, omdat het volstaat dat de intentie van minstens één van de echtgenoten, in casu eerste gedaagde, kennelijk niet gericht was op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde. Er ligt evenwel geen voldoende bewijs van goede trouw voor in hoofde van tweede gedaagde. Het is in hoofde van eerste gedaagde met zekerheid aangetoond dat hij niet de intentie heeft gehad om een duurzame levensgemeenschap te stichten zoals reeds eerder werd weergegeven. Hij is uit de echt gescheiden om redenen eigen aan zijn eerste gezin, nl. omdat hij zijn ex-echtgenote en hun kinderen nog steeds graag was blijven zien. Tweede gedaagde heeft na de echtscheiding een nieuwe poging ondernomen tot het afsluiten van een huwelijk met een illegale vreemdeling, zodat ook aan haar beweerde intenties om een telkens een duurzame levensgemeenschap te vormen, ernstig kan worden getwijfeld.

Er ligt derhalve geen tegenbewijs voor waaruit zou kunnen worden afgeleid dat gedaagden de intentie hebben gehad om een duurzame levensgemeenschap aan te gaan.

De vordering is derhalve gegrond.

OM DIE REDENEN

DE RECHTBANK,

Rechtdoende op tegenspraak.

Verklaart de rechtspleging regelmatig

Verklaart de vordering toelaatbaar en gegrond.

Zegt voor recht dat het huwelijk op 21 juni 2002 te [REDACTED] in Turkije aangegaan door eerste verwerende partij [REDACTED], volgens de dagvaarding geboren te [REDACTED] in Turkije [REDACTED], volgens de geboorteakte en huwelijksakte geboren op 1 januari 1970 te [REDACTED], volgens de nationaliteitsverklaring geboren op 1 januari 1970 te [REDACTED], en door tweede verwerende partij [REDACTED], geboren te Antwerpen [REDACTED], volstrekt nietig is als strijdig met de Belgische nationale en internationale openbare orde, en spreekt bijgevolg de nietigverklaring van dat huwelijk uit.

Beveelt dat het beschikkend gedeelte van huidig vonnis zal overgeschreven worden in het bijgevoegd register der huwelijken, lopend jaar, van de burgerlijke stand van de Stad Brussel.

Beveelt dat beide dubbels van de nationaliteitsakte nr. 482 van A. Ad. van het jaar 2006 van het register van nationaliteit van de burgerlijke stand van de stad Antwerpen district Antwerpen dienen te worden geschrapt uit de registers en als onbestaande dienen te worden beschouwd.

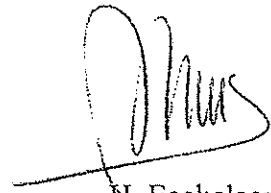
Beveelt dat er in de rand van beide dubbels van voormelde nationaliteitsakten melding zal gemaakt worden van de doorhaling.

Veroordeelt verwerende partijen tot de kosten van het geding, aan de zijde van eisende partij begroot op :
dagvaardingskosten : 50,94 EUR,

Wijst het meer of anders gevorderde af als ongegrond.

C. Cox

H. Eeckeers.

